

Indult encobert per a l'amic Amedo

Des del nostre país, resulta humiliant, vergonyós, irritant i cansat comprovar com, mentre José Amedo capta clients per a una empresa consultora, Núria Cadenas perd la seua joventut a la presó sense saber ben bé per què.

L'home dels mocassins i les ulleres fosques, el misteriós client d'hotels i restaurants que pagava amb targeta i donava noms falsos, el fidel i disciplinat servidor de l'estat, ja torna a passejar pels carrers. José Amedo Fouce, un dels organitzadors dels GAL i boc expiatori d'aquesta operació de terrorisme d'estat, ha estat posat en llibertat després de complir només sis dels 108 anys a què va ser condemnat. No és cap sorpresa.

Formalment, Amedo està en situació de semilibertat: dormirà a la presó de dilluns a dijous, i els caps de setmana ho farà a casa. Gaudirà de 48 dies de vacances cada any, i tindrà una feina digna, més digna que la que tenia abans: captarà clients "per a una empresa consultora" (costa de pensar que una persona amb els antecedents d'Amedo pugua resultar un bon comercial. No hi ha res com tenir amics). Però el que formalment ha estat presentat com un "benefici penitenciari" no és més que un indult encobert, producte d'unes circumstàncies conjunturals que han precipitat els esdeveniments.

En primer lloc, l'ex-subcomissari estava ja molt nerviós davant de les promeses d'indult reiteradament incomplertes per part del Govern espanyol. Fa poc havia amenaçat clarament de cantar-ho tot: "portaré entrepans a la presó als vertaders responsables del GAL". Aquesta vegada semblava que anava de debò. I el Govern, després del cas Roldán, no podia permetre que esclatara un nou escàndol —aquest, molt més greu— als intestins del Ministeri de l'Interior.

En segon lloc, el Govern espanyol corria el risc que la decidida política de reinserció amb els presos d'ETA que s'està duent a terme no fóra entesa per la majoria dels ciutadans si la generositat no s'aplicava també a Amedo. L'executiu socialista estaria buscant així un equilibri davant l'opinió pública que li permetera seguir amb la reinserció d'etarres sense pagar un cost polític gaire elevat.

Un tercer factor ha acabat d'inclinar la balança: l'inqüestionable pedigrí progressista del nou ministre de l'Interior. Si algú podia posar Amedo al carrer i aguantar amb la cara alta, era Belloch. Corcuera no ho hauria pogut fer mai: hi estava massa implicat.

Ara, Amedo ja té el que volia, i el desgast polític de la decisió per al Govern espanyol

ha resultat mínim. A Euskadi ja n'han fet la seua lectura. Des del nostre país, resulta humiliant, vergonyós, irritant i cansat comprovar com, mentre José Amedo capta clients per a una empresa consultora, Núria Cadenas perd la seua joventut a la presó sense saber ben bé per què. Sense oblidar tampoc que encara hi ha quatre ciutadans catalans en presó preventiva com a resultat de la ràtzia olímpica del 92.

Sembla incoherent, però no ho és. És terriblement coherent.